

License Information

Biblica Study Notes (Dutch) is based on: Biblica Study Notes, [Biblica Inc.](#), 2023, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Biblica Study Notes

2 Korintiërs 1:1-11

Paulus had een paar jaar voordat hij deze brief schreef geholpen bij het oprichten van de kerk in Korinthe.

De Korinthische gelovigen bleven het goede nieuws over Jezus verspreiden. Veel mensen in de omliggende gebieden van Achaje waren begonnen Jezus te volgen. Paulus wilde dat deze mensen deze brief ook zouden lezen.

Paulus liet zien dat veel van wat Jezus overkwam, ook zijn volgelingen zal overkomen. Jezus onderging veel lijden toen Hij op aarde was, en God troostte Hem in zijn lijden.

Paulus had enorm geleden in Klein-Azië. Het was zo zwaar dat hij dacht dat hij zou sterven. Tijdens zijn lijden troostte God hem. Paulus voelde zich heel dicht bij Jezus en leerde God dieper te vertrouwen. Dit hielp hem om de gelovigen in Korinthe te troosten terwijl zij leden.

2 Korintiërs 1:12-22

In een eerdere brief had Paulus de Korintiërs verteld dat hij hen opnieuw zou bezoeken. Maar later moest hij zijn plannen wijzigen. Hierdoor dachten de Korintiërs dat ze Paulus niet meer konden vertrouwen. Ze geloofden dat hij het ene zei maar iets anders deed.

Als ze hem niet konden vertrouwen, konden ze het goede nieuws dat hij verkondigde ook niet vertrouwen. Paulus maakte duidelijk dat de gelovigen in Korinthe konden vertrouwen op wat hij zei. De boodschap over Jezus die hij, Silas en Timotheüs verkondigden, was ook betrouwbaar. Ze verkondigden dat God altijd trouw is. God zal alle beloften die hij heeft gedaan nakomen.

De dood van Jezus aan het kruis en zijn opstanding bewijzen dat dit waar is. Paulus zei dat gelovigen gezalfd zijn. Dit betekent dat God hen heeft uitgekozen om deel uit te maken van zijn familie. Gods Geest leeft in hen. De Heilige Geest helpt hen ervan overtuigd te zijn dat God zijn beloften zal nakomen.

2 Korintiërs 1:23-2:11

Paulus had de Korinthische gelovigen onlangs bezocht. Iemand in Korinthe had geprobeerd problemen voor Paulus te veroorzaken. Ze probeerden de kerk ervan te overtuigen hem als een vijand te beschouwen. Paulus was verdrietig en gekwetst. Hij vertrok snel.

Hierdoor stuurde Paulus hen een brief die lastig te schrijven was. Na het ontvangen van Paulus' brief bracht de kerk veranderingen aan. Ze corrigeerden de schuldige man, waarna hij stopte met problemen veroorzaken. Er was weer orde en vrede in de kerk.

Paulus vertelde hen nu dat ze de man moesten vergeven. Ze zouden hem moeten helpen opnieuw deel uit te maken van de gemeenschap van gelovigen. Wanneer gelovigen vergeven, gaat dat in tegen wat Satan wil. Satan is een andere naam voor de duivel. Paulus zei dat hij de man al had vergeven. Paulus zorgde ervoor dat de gelovigen in Korinthe wisten hoe diep hij van hen hield.

2 Korintiërs 2:12-17

Paulus reisde naar veel steden om mensen over Jezus te onderwijzen. Hij beschreef zijn werk als het deelnemen aan de overwinningsparade van Christus.

Jezus is de Koning die de overwinning heeft behaald over zonde, dood en kwaad. Paulus en de gelovigen met wie hij reisde en werkte, waren als gevangen in de parade. Dit beeld toont hoe zij de dienaren van Jezus waren. Hun taak was om de kennis over Christus te verspreiden, waar ze ook gingen.

Sommige mensen horen de boodschap over Jezus en vieren zijn overwinning. Voor hen leidt de boodschap tot eeuwig leven. Paulus zei dat dit te vergelijken is met het verspreiden van de geur van leven.

Echter, sommige mensen weigeren in Jezus te geloven. Wanneer zij de boodschap horen, wijzen zij het leven dat Jezus biedt af. Voor deze mensen is de boodschap over Jezus de geur van de dood.

Paulus verduidelijkte iets over zijn werk als apostel. Hij en zijn medearbeiders predikten niet over Jezus om geld te verdienen.

2 Korintiërs 3:1-18

Sommige mensen wilden bewijs dat Paulus een echte apostel was. Ze wilden brieven zien van andere leiders die aantoonden dat hij te vertrouwen was. Maar Paulus' autoriteit als apostel kwam van God en niet van andere leiders.

Paulus beschreef de Korinthische kerk als een brief die Jezus had geschreven. Hij bedoelde dat hun levens aantoonden dat Paulus de waarheid over de Messias onderwees. Paulus beweerde niet belangrijk te zijn. Hij beweerde alleen het voorbeeld van Jezus te volgen als een dienende leider.

Als dienaar van God onderwees Paulus mensen over het verschil tussen het oude verbond en het nieuwe verbond. Het oude verbond was het verbond van de berg Sinaï. De beloften van dat verbond wezen op Jezus.

Het nieuwe verbond transformeert de harten van mensen en maakt hen voor altijd rechtvaardig voor God. Veel mensen begrijpen dit niet. Het is alsof hun geest bedekt is met een sluier die hen belemmert het te begrijpen. Maar Gods Geest zorgt ervoor dat mensen die zich tot God wenden het begrijpen. Hij schenkt hen eeuwig leven en helpt hen om op Jezus te lijken.

2 Korintiërs 4:1-18

In zijn werk als apostel sprak Paulus openlijk de waarheid over God. Hij deed niets in het geheim en had niets om zich voor te schamen.

Niet iedereen accepteert de boodschap van het goede nieuws. Paulus beschreef dit als in de duisternis zijn en niet kunnen zien. Hij bedoelde hiermee niet het zien met de ogen van het menselijk lichaam, maar het begrijpen van geestelijke zaken.

Paulus beschreef de duivel als de god van deze wereld. De duivel wil niet dat mensen de waarheid over Jezus leren kennen. Mensen die de boodschap over Jezus aannemen, zijn niet geestelijk blind of in duisternis. Zij hebben Gods licht in hun hart.

Het goede nieuws over Jezus kennen is iets prachtigs en bijzonders. Paulus noemde het een schat. Deze schat is machtig en krachtig en komt van God. God kiest ervoor om de schat van het goede nieuws te delen met mensen.

Paulus beschreef het menselijk lichaam als een pot van klei. Hij bedoelde dat menselijke lichamen kwetsbaar zijn en niet eeuwig meegaan. Paulus

legde uit hoe zwak hij en degenen met wie hij diende waren. Ze stonden voortdurend bloot aan gevaar en pijnlijke beproevingen terwijl ze Jezus dienden. Maar hun problemen wogen niet op tegen de glorie die Jezus met hen zou delen. Dat zou gebeuren wanneer God hen uit de dood zou opwekken. De opstanding gaf hen hoop om hun werk voort te zetten.

2 Korintiërs 5:1-10

Paulus beschreef menselijke lichamen als tenten die niet voor altijd blijven bestaan. Gelovigen zullen nieuwe lichamen krijgen nadat zij uit de dood zijn opgewekt.

Paulus beschreef de nieuwe lichamen als een gebouw of huis dat voor altijd zal blijven bestaan. Deze lichamen zullen vervuld zijn met het krachtige leven van Jezus en kunnen nooit worden vernietigd.

Gelovigen verlangen naar hun nieuwe lichamen. Ze willen graag bij hun Heer zijn.

De Heilige Geest woont nu in gelovigen. De Geest is een teken en een belofte dat zij bij de Heer zullen zijn. Dit zal gebeuren wanneer de dag des oordeels aanbreekt.

2 Korintiërs 5:11-6:10

Enkele mensen in de Korinthische kerk spraken zich uit tegen Paulus en zijn medewerkers. Ze wilden niet dat de Korintheërs Paulus als apostel vertrouwden. Ze beschuldigden Paulus en zijn team ervan gek te zijn. Ze beweerden dat zij er beter uitzagen dan Paulus en dat hun woorden zinvoller waren dan die van Paulus en zijn metgezellen. Ze deden dit om ervoor te zorgen dat mensen hen zouden geloven in plaats van wat Paulus predikte.

Paulus legde uit dat de Korintiërs trots op hem en zijn medearbeiders konden zijn. Ze konden trots zijn omdat Paulus en zijn metgezellen trouw waren aan God. Ze dienden anderen en waren vervuld van Christus' liefde. Ze waren boodschappers die door Jezus waren gestuurd om mensen te smeken Gods genade te ontvangen. God toonde zijn genade toen Jezus aan het kruis stierf. Op dat moment stopte Jezus de macht van de zonde over mensen. Hij maakte het mogelijk voor hen om in vrede met God te leven. Dat is wat het betekent om teruggebracht te worden naar God. Teruggebracht worden naar God is hetzelfde als in orde zijn met God.

Mensen die terugkeren naar God leven voor Jezus Christus. Het is alsof ze gestorven zijn aan hun oude levenswijze. Nu maken ze deel uit van de nieuwe schepping. Ze werken samen met God om iedereen uit te nodigen terug te keren naar God. Paulus en zijn medearbeiders stonden voor veel gevaren terwijl ze dit werk deden. Ze bleven trouw aan God, zelfs toen ze slecht behandeld werden. De kracht van de Heilige Geest gaf hen de kracht om Jezus' voorbeeld te blijven volgen.

2 Korintiërs 6:11-7:1

In Johannes hoofdstuk 15 sprak Jezus over hoe gelovigen door liefde met Hem verbonden zijn. Paulus beschreef hoe hij en de gelovigen in Korinthe eveneens door liefde met elkaar verbonden waren. Hij maakte duidelijk dat hij hen diende uit liefde voor hen. Hij smeekte hen om hem ook hun liefde te tonen.

Maar ze moeten voorzichtig zijn met wie ze hun hart openen. Paulus waarschuwde hen om zich niet te verbinden met mensen die Jezus niet liefhebben en dienen. Veel mensen willen Gods licht niet. Ze aanbidden valse goden in plaats van de ene ware God. Ze weigeren het kwaad niet.

God leeft onder de mensen die op Jezus vertrouwen. Zij blijven rein en heilig door het voorbeeld van Jezus in hun leven te volgen. Dit betekent dat zij het kwaad afwijzen.

2 Korintiërs 7:2-16

Paulus had eerder een pijnlijke brief aan de gelovigen in Korinthe geschreven. Het was moeilijk voor hem om deze brief te schrijven, en het maakte hem erg verdrietig. De brief maakte de gelovigen in Korinthe ook verdrietig.

Hun verdriet bracht hen ertoe zich af te keren van hun zonden en zich te bekeren. Paulus noemde dit goddelijke verdriet. Dit verdriet spoorde de Korinthiese gelovigen aan om zich tot de God van het leven te wenden.

Dit is heel anders dan het verdriet dat mensen ellendig maakt en ver van God doet voelen. Paulus noemde dat werelds verdriet. Het kan mensen zo verdrietig maken dat ze willen sterven.

Het goddelijke verdriet dat de Korinthiërs voelden, leidde ertoe dat ze hun manier van leven veranderden. Ze begonnen opnieuw voor hun gemeenschap te zorgen. Ze bleven trouw aan God. Ze toonden zorg voor Paulus en behandelden zijn

helper Titus goed. Dit bracht Paulus veel vreugde en troost.

2 Korintiërs 8:1-9:5

De gelovigen in Macedonië waren een voorbeeld van vrijgevigheid naar anderen. Paulus noemde het geven aan anderen een genade. Dit is gebaseerd op de genade die Jezus toonde. Jezus gaf alles wat Hij had om anderen te helpen.

Gelovigen ontvangen vergeving, liefde en eeuwig leven van Jezus. Daarom zouden ze genade aan anderen moeten tonen en vrijgevig moeten zijn. De kerken die Paulus had helpen oprichten, verzamelden een financiële gift voor behoeftige mensen in de kerk in Jeruzalem. Paulus, Titus en andere werkers zouden het bezorgen.

Paulus wilde ervoor zorgen dat de Korinthiërs hun geld op tijd gereed hadden. Deze gift was een manier voor heidense gelovigen om voor Joodse gelovigen te zorgen. Het toonde aan dat Gods volk als één verbonden is.

2 Korintiërs 9:6-15

Paulus' instructies over de gave leren ons wat het betekent om vrijgevig te zijn. Gelovigen worden niet gedwongen hun geld of bezittingen aan anderen in nood te geven. Ze geven omdat ze het voorbeeld van Gods vrijgevigheid volgen en omdat ze anderen willen helpen.

Gelovigen geven omdat ze beseffen dat alles wat ze bezitten een geschenk van God is. Dit is dezelfde reden waarom de Israëlieten een tiende van alles wat ze hadden gaven. Dit was vereist volgens de Wet van Mozes.

Vrijgevigheid laat zien dat gelovigen erop vertrouwen dat God in hun behoeften voorziet. Ze vertrouwen op Hem voor zaken zoals voedsel dat hun lichaam nodig heeft. Ze vertrouwen op Hem voor liefde en genade die hun geest nodig heeft. Gelovigen vertrouwen ook op God voor de kracht om Hem te gehoorzamen.

Paulus beschreef goede werken als zaden die gelovigen planten. Hij zei dat God dit zaad levert, wat betekent dat God gelovigen de mogelijkheid geeft om aan anderen te geven. God heeft de leiding over wat er gebeurt nadat gelovigen goed doen voor anderen.

Het volk van de Heer in Jeruzalem stond voor zeer moeilijke tijden. Ze hadden niet genoeg geld of voedsel. De financiële steun van de niet-Joodse

kerken zou hen helpen. De Joodse gelovigen zouden God danken en Hem prijzen voor deze gift. Ze zouden bidden voor de niet-Joodse gelovigen die met hen hadden gedeeld.

2 Korintiërs 10:1-18

Paulus beschreef Jezus als nederig en zonder trots. Hij liet zien hoe hij Jezus' voorbeeld volgde in zijn werk als apostel. Paulus was zeer bescheiden terwijl hij onder de gelovigen in Korinthe werkte. Hij was zo bescheiden dat velen dachten dat hij verlegen was.

Anderen dachten echter dat hij opschepte over hoe zijn gezag als apostel van Jezus tot stand was gekomen. Paulus maakte duidelijk dat hij niet trots was op zichzelf of zijn werk. Hij sprak alleen vol lof over het werk dat God verrichtte. Paulus was er volledig van overtuigd dat de taak die God hem had gegeven, was om anderen te dienen door het goede nieuws te verkondigen en mensen te helpen God te leren kennen.

Alles wat mensen ervan weerhoudt God te kennen, is een vijand van God. Paulus ging met deze vijanden om toen hij predikte, onderwees en zijn brieven schreef. Zijn woorden en de manier waarop hij leefde, hielpen mensen de waarheid over God te begrijpen. Hij corrigeerde de gelovigen in Korinthe met moed wanneer ze dingen deden die ingingen tegen hoe God wilde dat ze leefden. Hij deed dit om hen te helpen volledig toegewijd te zijn aan het volgen van Jezus.

2 Korintiërs 11:1-15

In de Tuin van Eden vertelde de slang Eva leugens over God, en zij geloofde die.

Paulus wilde niet dat de gelovigen in Korinthe misleid zouden worden door leugens over God. Valse leraren, die Paulus super-apostelen noemde, veroorzaakten problemen in de Korinthische kerk. Ze onderwezen onwaarheden over Jezus en de Heilige Geest.

Paulus wilde dat de gelovigen in Korinthe trouw bleven aan Jezus. Hij had hen de waarheid over Jezus geleerd toen hij bij hen was. Hij deed dit niet om geld te verdienen. De gelovigen in Korinthe hadden hem niets gegeven voor zijn werk onder hen. Paulus deed het uit liefde voor hen.

2 Korintiërs 11:16-33

De superapostelen schepten veel op. Ze beweerden meer gaven en vaardigheden te hebben dan Paulus.

De gelovigen in Korinthe accepteerden en geloofden hen.

Paulus sprak tot de gelovigen in Korinthe op dezelfde manier als de super-apostelen. Hij vertelde hen over zijn vaardigheden en gaven om hen te helpen zijn werk te begrijpen. Hij wilde dat ze inzagen dat opscheppen dwaas was en niet de manier waarop de Heer zou spreken.

De valse apostelen schepten op over hun kracht. Paulus daarentegen schepte op over zijn zwakheid. Hij wist dat zijn kracht van God kwam en niet van hemzelf.

Paulus dwong de Korintiërs niet om hem te gehoorzamen. Hij maakte geen misbruik van hen en deed hen geen kwaad. Hij behandelde hen niet slecht, zoals de valse apostelen dat deden.

Paulus had veel opgeofferd in zijn leven om Jezus te gehoorzamen. Hij liet de plannen die hij voor zijn toekomst had varen. Zijn leven was vaak in gevaar. Hij leed veel, zowel lichamelijk als geestelijk. Deze omstandigheden deden Paulus zwak en onsuccesvol lijken. Maar Paulus wist dat hij Christus diende. Christus dienen was wat voor hem belangrijk was.

2 Korintiërs 12:1-10

Paulus sprak over een gelovige die een visioen van God had. God toonde deze persoon dingen in de hemelse wereld. Vervolgens vertelde Paulus zijn lezers dat hijzelf die gelovige was.

De valse leraren en superapostelen schepten op over de visioenen die ze hadden. Ze gebruikten hun visioenen als bewijs dat ze beter waren dan Paulus. Maar Paulus schepte niet op over zijn visioen.

Paulus had een probleem dat hem pijn en leed bezorgde, waardoor hij lichamelijk zwak werd. Hij vertelde niet wat dit probleem precies was. Paulus bad en vroeg God om het probleem weg te nemen, maar God koos ervoor het niet weg te nemen. In plaats daarvan troostte Jezus Paulus door duidelijk te maken dat Hij bij hem was. Jezus' genade hielp Paulus om door te gaan. Of Gods werk gedaan werd, hing niet af van Paulus capaciteiten, maar van de kracht van Jezus.

2 Korintiërs 12:11-20

Paulus was van plan om binnenkort opnieuw de gemeente van Korinthe te bezoeken. Hij was echter bezorgd over wat hij bij zijn aankomst zou

aantreffen. Daarom gaf hij hen de tijd om zich voor te bereiden op zijn bezoek.

Er waren veel verschillen tussen Paulus en de super-apostelen. Het belangrijkste verschil was hun intenties ten opzichte van de gelovigen in Korinthe. De valse leraren wilden de Korinthiërs uitbuiten. Paulus daarentegen wilde dat de gelovigen in Korinthe volledig toegewijd waren aan Jezus. Hij verlangde dat ze een sterk geloof in Jezus de Messias hadden. Hij wilde dat ze zich afkeerden van zonde en dat ze Jezus gehoorzaamden in hun denken, spreken en de manier waarop ze anderen behandelden.

Om dit te laten gebeuren, was Paulus bereid alles wat hij had aan de Korintiërs te geven. Hij hield van hen zoals een vader van zijn kinderen houdt en diende hen omdat hij het beste voor hen wilde.

2 Korintiërs 12:21-13:14

Sommige gelovigen in Korinthe weigerden zich van hun zonden af te keren. Paulus vroeg hen te beslissen of ze Jezus wilden volgen of niet. Hij noemde dit een zelfonderzoek. Als ze werkelijk gelovigen waren, zouden ze berouw tonen.

Paulus was bereid zijn gezag als apostel te gebruiken om hen te corrigeren. Hij zou moedig alle manieren waarop ze ontrouw waren aan Jezus weerleggen. Maar hij hoopte dat hij dat niet hoefde te doen. Hij hoopte dat ze zich zouden afkeren van zonde vóór zijn volgende bezoek.

Paulus sloot zijn brief af met hoopvolle woorden voor de gelovigen in Korinthe. De Heilige Geest stelt Gods volk in staat om samen het leven te delen. God schenkt hen de liefde en genade die ze nodig hebben om in vrede te leven.